

1949. MAJ - 3.
Esti Szó

NÉPFRONT: BÉK

Ujjé a ligetben...

Kis színfoltok a dolgozók nagy ünnepéről

Még a vén ligeti fák is virsítik esznek és sört isznak ezen a napon. S tán a bokrok is tangóznak. Minden csupa zsvaj és muzsika. Amott a teniszszók fehér ruhás csoportja bukkan fel most, itt meg közvetlen előttem a rádiószínház csapata vonul el. Ott meszebb egy üzemi zenekar a János vitézből játszik részleteket, az emberek leterített pokrócokon fekszenek s úgy hallgatják. A sportfalu körül legnagyobb a csoportosulás. Kedvenc sportemberét keresi mindenki, talán tanácsot akar kérni, hogyan töltsé ki jövő-hefi totószelvényét. 50-60 méteren-kint hangszórók sugározzák a zenét, lányok és fiúk ballagnak s nagy tolongásban kéz a kézben s a Regnum Marianum mögött már táncraperdült a fiatalság.

A VOROSILOV-UTON IFJU LEÁNYZÓ ÁLL

és irgatottan kémleli a sokaságot. Tizenhatesztendő forma lehet, kék egyenruhában, időnkint megfordul s az ellenkező irányban szemlélődik. Végre! Barna fiú bukkan elő a tömegeből s mint a lány megpillantja, arca felderül s így kiált feléje:

— Adám!
S a fiú vissza:
— Éva!

Hát nem csudás? Az első emberpár találkozása a ligeti paradicsomban.

Aztán öszebúznak és elindulnak a liget belseje felé. Körülöttük virágok, jeivényes, szalagos emberek, kezükben söröslüveggel és szurtos cigánygyerekek hegedűvel, zsebükben krajcárokat csörgetve.

AZ EGYIK SZINPADON

Bilicsi énekel egy dalt a „Szabin nők elrablásából”. Ráday konferál s a Széchenyi-fürdő mögött pléhtányérban mérik a kispórköltőt. Habzik a sör, habzik a jókedv. A színpad mellett kifestett arcú kislány ácsorog.

— Te ki vagy fiacskám? — kérdezi tőle valaki.
— A Bilicsi bácsi kislánya.
— Ugyan ne beszélj, hiszen a Bilicsi bácsinak van már kislánya otthon.
— Az a nappali gyereke — vágja ki a gyerek. — Én meg az esti vagyok.

Kiderül, hogy valami jelenetben játszik a kicsi s Bilicsi a partnere.

A VURSTLIBAN

repülnek a hinták, forog a ringliszil, durrognak a puskák.

— Na, fater, — biztatja egy katoná az egyik öreg melóst, — azt a hatyút trafálja el.

— Ne hergelj öcsém, ne hergelj, — mordul rá az öreg — még cacsoszópó se voltál, mikor nekem már puska volt a kezemben.

Azzal céloz s úgy felbetrafálja a pléhmadarát, hogy öröm nézni.

— Na, azért, — mondja s odadob egy forintot a pultra.

Az óriáskeréken seymesen libbennnek az asszonyok szoknyái, az Angolpark kapuján özönlenek az emberek s a liliputi színháznak kevés olyan jó napja volt, mint a mai. Az Állatkertet az úttörök szállták meg ezen a napon s felépítették a Rákosi Mátyás úttörő-várost. A romantikus lelkek csónakázni mentek a tóra s ha a szemem nem csal, ott messzebb, a parti fűzek alatt egy ifjú pár csókolózik a ringó lajtkában.

A Népliget is vidám énektől, zenétől hangos, a WM, a Ganz, a Lampart és még sok más üzemi dolgozó szórakoznak itt. A Városligetet tucatnyi szabadtéri színpadot állítottak fel, de a zene kedvelőiről sem feledkeztek meg, a Vajdahunyad vára előtt a Filharmonikusok játszottak nyitányokat és operarészleteket.

A PESTI SZÍNHÁZ

ma ingyen mutatja be Gorkij: „Ellenségek” című drámáját. Már hét óra tájt hatalmas tömeg ácsorog a színház bejárata előtt.

Még a késő esti órákban is hullámlázik a sokadalom a pesti utcákon, zene hangja szűrődik ki a vendéglők mögül.

Jó napjuk van a gyerekeknek is. Este fél 11-kor tűzijáték következik s hol van az a köszívű szülő, aki a tűzijáték előtt lefektetné gyermekét.

Am 11 után mégis elcsendesedik végül a város. Egy óra még s új nap kezdődik. Uj munkanap.

Turi András

Osztályozás		Tárgy		Hely		Idő		Személy		Helyszám	
791		791		791		791		791		791	
Budapestre vonatkozó újságcikkek											
Szerző:		Cím:		Forrás:		(Hely)		(Idő)		(Köt. v. füz.) (Oldal)	
Turi András		Ujjé a ligetben...		1949. V. 3.							